

En nalles irrfärder

Nallar kan inte skriva.
Men *om* de kunde det,
hur skulle Maj-Björn
beskriva sina resor?
Så här kanske.



Dag 1

Äntligen! Ända sedan jag satt på prishyllan på tivolit har jag längtat efter liv och rörelse. Istället hamnade jag hemma hos en otacksam flicka som redan hade en favoritnalle.

Men nu har hon skänkt mig till någon sorts barnhem. Det är i alla fall en massa ungar här i ett stort rum.

Dag 2

Jag ropade hej för tidigt igår.

Min förra ägarinna tog mig under armen och bar ut mig. Hon satte mig vid en grind och gick därifrån. Allt jag fick med mig var en lapp som hänger runt halsen.

Då kom en större människa och hämtade mig. Hon satte mig i sin bil och sedan åkte vi iväg.

Idag har vi varit ute och tittat på saker. Jag vet inte riktigt på vad, för hon vänder mig åt fel håll hela tiden.

Hon sätter mig framför någonting, sedan klickar hon på en liten låda åt mitt håll.

Sedan lämnade hon mig också.
På en bänk mitt på ett torg.

Dag 3

Nu börjar jag fatta idén. Min ägare lämnar mig på en plats. Sedan kommer det någon ny människa och hämtar mig. De läser på min lapp, och sedan får jag följa med.

Dag 4

Dagens ägare sa att vi skulle gå på museum och en massa andra roliga saker. Men vi gick aldrig in på ett enda ställe. Det var bara det vanliga sittandet åt fel håll och lådklickandet.

Dag 5

Nu börjar det bli tråkigt. Hur många kyrkor och statyer ska min rygg behöva se?

Det enda roliga är att titta på människor. En del kanske kommer från något annat ställe, långt bort? Tänk om någon av dem kunde ta mig med på en riktigt lång resa.